

man saa gøre? Det gælder ikke mindst med Hensyn til Overgangstiden, hvor man skal bruge ikke mindre end 13 000 Mand, det er dog en Post, man skal have fat i; og da synes det, at Sikkerheden for, at man faar en alsidig Sammensætning, er saare ringe; og derved opstaar der den Fare, der er paa-peget saa ofte, baade fra vor Side og fra Venstres Side, at dette Korps kan blive en Fare for den frie Udvikling her i Landet.

Iøvrigt er det, der er det karakteristiske, dette, at det er de Radikale, der har sejret paa saa at sige alle Punkter. Det gælder med Hensyn til Spørgsmaalet, at man har strøget det Beløb, som disse Folk skulde have for at skulle staa til Raadighed. Efter det oprindelige Forslag skulde de have 300 Kr. for at staa til Raadighed, og det har man strøget trods det, at Forsvarsministeren i Fjor sagde: Det vil jeg meget nødig give Afkald paa. Man har endvidere strøget Minekasterne, som Forsvarsministeren i Fjor betegnede som dette humane politimæssige Vaaben, som han var saa stolt af at han havde opfundet til denne Anvendelse; det er fuldstændig forsvundet, der er ikke Antydning af Minekaster nu. Forsvarsministeren taler ikke om dem, og det ærede Medlem Hr. P. Munch, som i Fjor rystede bekymret paa Hovedet over, at Ministeren havde kunnet sige noget saa forfærdeligt, har lykkelig og vel faaet dem ud af Verden — det vil sige, det er jo muligt, at de gaar ind under den fodfolkmæssige Uddannelse, man skal have.

Saa har man faaet Artilleristyrker ind, og Geværernes Afkortning, som Ministeren ogsaa var saa stolt af i Fjor, er forsvundet. Nu er det altsaa ganske almindelige Mordvaaben, som disse Soldater skal udstyres med. Saa har man, som jeg tidligere allerede har berørt, beholdt Minerne, og man har beholdt Undervandsbaadene. Men det vil jeg nok sige: En Undervandsbaad, som ligger paa Polititjeneste, løber unægtelig nogen Risiko for at blive misforstaaet. Men det er jo muligt, at den ikke maa dykke ned! Det vil jeg gerne høre lidt om; for naturligvis, hvis den ligger oppe i Overfladen, er der ingen Fare for, at man skal misforstaa den; men det er dette, hvis den indlader sig paa at ville dykke, saa er jeg svært bange for, at den Polititjeneste saare let kan blive misforstaaet, saa den bliver belønnet med et skarpt Skud.

Om de frivillige Korps, som man foreslaar ophævet, har den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) gjort nogle Bemærkninger, som det glædede mig ganske overordentligt at høre. Jeg skal kun sige, at med Hensyn

til det største af disse Korps, kender jeg det saa nøje og kender dets Historie saa nøje, at jeg kan sige, at dette Korps aldrig vil finde Anvendelse paa anden Maade end overfor Fjender udefra; og derfor er ethvert Forsøg paa at kaste Skygge paa dette som paa de andre frivillige Korps Forsøg, som vi maa møde med den skarpeste Protest.

Jeg vil nu haabe, at man vil vise fra Regeringspartiernes Side, at det er Alvor med dette Forslag, at man kæmper for dette Forslag for Forslagets Skyld, at man ikke fremsætter det for at have et Middel, som man til sin Tid skal bruge til at tilrettelægge en Valgsituation, at man ikke kæmper for dette Forslag for at faa et Middel til at bruge i en Forfatningskamp, men at man virkelig kæmper for Forslagets Skyld, og derved forstaar jeg dette, at man fører det frem til Afstemning her i Tinget. Det krævede den socialdemokratiske Ordfører i Fjor. Det blev ikke til noget, fordi Forslaget blev forhalet af Socialdemokrater og Radikale i Udvalget, de naaede først til Enighed langt hen paa Foraaret. Men lad os denne Gang faa det frem til Afstemning, lad os faa det ført op i Landstinget, og lad os saa se, hvad Forslagets Skæbne bliver, thi saaledes bør dette Forslag behandles, hvis det er et Forslag, der fremsættes, og for hvilket man kæmper for *Forslagets* Skyld og ikke af helt andre Grunde.

Jeg skal slutte med at sige, at der nu i Aar tales saa meget om Locarno, og den ærede Ordfører for Venstre sluttede jo ogsaa med nogle smukke Ord om Aanden i Locarno. Der er jo ogsaa for os alle noget meget tiltalende ved dette, at der derigenem synes at være indtraadt en Afspænding i Vesteuropa. Jeg ser nu saaledes paa hele denne Overenskomst, at den i Virkeligheden er et Udtryk for, at de to store Kolonimagter Frankrig og England har følt et saa stærkt Tryk paa andre Steder end i Europa, at de har følt det som en bydende Nødvendighed at naa til en Afspænding i Europa; dette har lettet, at man naaede til et Resultat dernede, et Resultat, som vi naturligvis kun har Grund til at glæde os over. Naar man i den Anledning har talt om Europas forenede Stater, er dette en smuk Fremtidsdrøm; men jeg har unægtelig den Tro, at hvis man naar frem til Europas forenede Stater, bliver det ikke noget Foretagende til Dyrkning af Fredspalmer, men det bliver et Foretagende til Forsøg paa at sikre Europa mod Tryk udefra og et Forsøg paa baade økonomisk og paa anden Maade at tømre Europa sammen til en Enhed, som maaske er en Forud-